

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **D. W.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2016, **o invalidní důchod**,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2016 č. j. X, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 17.2.2016, jímž byl žalobkyni od 22.3.2016 odňat invalidní důchod, bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že nikdy neměla problémy a chodila normálně, ale nyní kulhá, trpí bolestí a nemůže si kleknout ani dřepnout. Uvedla, že původně pracovala jako pomocná kuchařka a uklízečka, což jsou náročná zaměstnání, při nichž si člověk nemůže sednout a odpočívat. Zdůraznila, že sice má více nemocí, ale problémy má hlavně s kolenem, které si poranila opotřebováním z tvrdé práce. Znovu začala chodit na injekce, které ovšem nepomáhají.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že jestliže žalobkyně nebyla uznána podkladovým posudkem OSSZ, a ani dalším posudkem ČSSZ, vyhotoveným k uplatněným námitkám, invalidní v žádném stupni, považuje napadené rozhodnutí za správné. Žalovaná shledává rozhodnutí o námitkách za obsáhlé a dostatečně odůvodněné, jsou v něm uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudková rozvaha obsahující vypořádání námitek a zdůvodnění, proč již není žalobkyně invalidní. Zdravotní stav žalobkyně byl dle žalované posouzen zcela objektivně. S ohledem na námitky žalobkyně, navrhla provést důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.

Žalobkyně svou neúčast u jednání dne 25.4.2017 omluvila a nežádala o jeho odročení. Soud v souladu s § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále s.r.s., věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobkyně.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.2.2016 č. j. 605 410 0250 byl žalobkyni odňat invalidní důchod od 22.3.2016 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“). Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 18.1.2016 podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp žalobkyně již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 18.1.2016 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, pol. 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.2.2016 podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18.4.2016 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 17.2.2016 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného posudkovou lékařkou LPS ČSSZ dne 13.4.2016, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je omezení hybnosti pravého kolenního kloubu lehkého až středně těžkého stupně z důvodu degenerativních změn. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, pol. 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila posudková lékařka LPS ČSSZ z daného rozmezí (15 - 30 %) 20 %, zhodnocením objektivního stavu a funkčního dopadu zdravotní poruchy. V uvedeném posudku je konstatováno, že zdravotní postižení žalobkyně není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková lékařka uvádí, že u žalobkyně je zachována schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a také je možná rekvalifikace. Pracovně omezena je ve vyloučení práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen,

s nutností dlouhých pochůzek obzvláště po nerovném terénu a není pro ni vhodná práce trvale v kleče a v dřepu. K datu napadeného rozhodnutí lékařka LPS ČSSZ konstatovala, že posudkový závěr lékařky LPS OSSZ Karviná vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity (pokles pracovní schopnosti) byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb., a ani k datu jednání o námitkách nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně posudkového závěru. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla lékařka LPS ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr lékařky LPS OSSZ Karviná ze dne 18.1.2016 lze potvrdit. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudková lékařka vycházela při vypracování posudku.

Posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 8.11.2016, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Jednání posudkové komise dne 8.11.2016 byla žalobkyně přítomna a přešetřena předsedou posudkové komise a přísedícím lékařem s odborností ortopedie. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela z nálezů praktického lékaře MUDr. B. ze dne 3.12.2015, lékařské zprávy z renální poradny MUDr. R. z 11.11.2014, lékařské zprávy z ortopedické ambulance MUDr. P. z 8.10.2015, 10.11.2015, 2.2.2016 a 17.5.2016 a nálezů alergologické ambulance MUDr. R. z 12.1.2016. Posudková komise měla k dispozici také kompletní spisovou dokumentaci Krajského soudu v Ostravě a profesní dotazník z 24.11.2015. V posudkovém zhodnocení se kromě jiného dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po artroskopickém odstranění části vnitřního a zevního menisku v lednu 2014 a 2015 s nálezem osteochondrozy vnitřního kondylu stehenní kosti a česky s lehkým omezením hybnosti, bez otoků, výpotků a recidivy podkolenní Bakerovy cysty. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě stanoví jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kde z rozmezí 15 – 30 % stanoví posudková komise vzhledem k objektivním nálezům v ortopedických vyšetření celkově pokles 20 %, neboť se jedná intermitentně až o střední omezení hybnosti s dobrou stabilitou kloubů. K datu rozhodnutí se nejedná o postižení uvedené v položce 9c, 9d či 9e. Invalidita prvního stupně byla původně žalobkyni přiznána na základě posudku lékařky OSSZ ze dne 15.12.2014. Posudková komise uvádí, že funkční nález z 15.12.2014 nelze hodnotit objektivně jako středně těžké omezení hybnosti v pravém koleni, neboť hybnost byla plná a bez omezení, lze proto konstatovat, že posudkový závěr nerespektoval objektivní nálezy ortopeda a byl výrazně nadhodnocen. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě se shoduje s posudkovými zhodnoceními lékařky OSSZ Karviná i lékařky ČSSZ Ostrava v námitkovém řízení, jež považuje za objektivní a respektující odborné nálezy.

U jednání soudu dne 6.12.2016 žalobkyně zdůraznila, že bolestmi trpí soustavně již 3 roky, při chůzi i v sedě a bolest jí vystřeluje až do stehna. Bolestivé místo má i pod kolenem. Žalobkyně věří pouze závěrům ošetřujícího lékaře MUDr. P., který její

zdravotní stav v době přiznání invalidity I. stupně shledal odpovídající invaliditě II. – III. stupně. Žalobkyně nesouhlasila se závěry posudkové komise a navrhla vyžádání srovnávacího posudku od Posudkové komise MPSV ČR v Brně.

Soudem byl proto vyžádán srovnávací posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Brně. V posudku ze dne 17.3.2017 se konstatuje, že k datu napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudková komise rozhodovala bez přítomnosti žalobkyně na základě dostatečně doložené zdravotní dokumentace, posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě a spisu OSSZ Karviná, v němž jsou založeny lékařské nálezy a záznamy dřívějších jednání. Konkrétně vycházela z lékařského nálezu praktického lékaře MUDr. B. ze dne 3.12.2015, vyšetření retinální poradny Nemocnice s poliklinikou Karviná MUDr. R. z 11.11.2014, ortopedického vyšetření Nemocnice Havířov MUDr. P. z 8.10.2015, lékařských nálezů doložených k žalobě a lékařských nálezů z předchozích jednání založených ve spise OSSZ. Dále si posudková komise vyžádala zdravotnickou dokumentaci praktického lékaře MUDr. B., kterou prostudovala a pořídila kopie za období od 27.10.2015 a zdravotnickou dokumentaci z ortopedické ambulance Karvinské hornické nemocnice. V posudkovém závěru je uvedeno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ Ostrava ze dne 18.4.2016 šlo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo postižení hybnosti pravého kolenního kloubu. Bylo přítomno omezení hybnosti pravého kolenního kloubu lehké, ojediněle až středně těžké. Nebylo přítomno trvalé středně těžké ani těžké omezení hybnosti, ani ztuhnutí kloubu. Asthma bronchiale bylo lehké s reakcí na nepříznivé klimatické podmínky, což nemělo nikterak závažný dopad na pracovní schopnost. Plochoňožní vyžadovalo používání ortopedických vložek. Vertebrogenní algický syndrom krční páteře byl v anamnéze a neměl aktuálně dopad na pracovní schopnost. Cévní změny na sítnici obou očí nezpůsobovaly poruchu funkce, která by měla dopad na pracovní schopnost. Další zdravotní postižení nezpůsobovala funkční postižení, která by měla dopad na pracovní schopnost. K námitce, že ošetřující lékař MUDr. P. se vyjadřoval tak, že s ohledem na zdravotní stav žalobkyně se jedná o invaliditu II. až III. stupně, posudková komise konstatovala, že jde o vlastní názor ošetřujícího lékaře, neboť ten nemá kompetence k posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity. Posudková komise MPSV ČR v Brně hodnotila pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XV, oddílu B, pol. 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 20 %. Dle posudkového závěru samotné postižení funkce pravého kolenního kloubu se pohybovalo mezi položkou 9a a 9b, vzhledem k předchozím vykonávaným výdělečným činnostem jej hodnotila posudková komise položkou 9b a s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením je voleno hodnocení nad dolní hranicí pásma. Pokles pracovní schopnosti nehodnotila posudková komise dle položky 9c, 9d nebo 9e, protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedenou.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi,

jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře i lékař z oboru ortopedie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace a vyšetření žalobkyně příslušným odborným lékařem. S ohledem na námítky žalobkyně, vyžádal si soud srovnávací posudek Posudkové komise MPSV ČR v Brně. Tento posudek byl také vypracován v řádném složení a se všemi zákonnými náležitostmi. V posudkové komisi byla přítomna lékařka z oboru ortopedie. Posudková komise MPSV ČR v Brně ve srovnávacím posudku učinila stejný závěr, jako Posudková komise MPSV ČR v Ostravě, a to že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo k poklesu pracovní schopnosti v míře 20 %. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit závěry těchto posudků, že u žalobkyně šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 % a není tedy invalidní.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno ji považovat za invalidní.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25.4.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**